

wad, ja on jutlus möda, siis on rääkiko siid-
duminne, mütsi wõtminne, tikkuminne ja
tungiminne, et sa mõnni kord paelust piitsa
teeks ja rahho koias sellega rahho sadaks.
Se peab siis ristirahwa Zummala tenistus
ollema! Tead kül, tahhaksin ma jutto wen-
nitada, siis olleks meil sest mõnda kõnnelda,
agga se ei mahhuks enam Kalendrisse. Ma
tulletan agga mele ja annan head nõu: sago
meie ramato lüggeminne ja firriko käi-
minne uel aastal ka ueks. Lüggegem, mis
meie heaks ja õppetuseks kirjutasse, hõle ja
mõistussega, et targemaks same, ja kui fir-
rikus käime, siis tehkem sedda kui ristiin-
nimesed. Olgo sest kül.

Nenda paljo tahtsin lõppetuseks weel
nimmetada: Kui sa mõistlik ja terrane mees
olled ning sul sedda jõudo on, siis ärra ella
mitte kottis, waid anna „Postimehhele“ jub-
ba enne Jõulo käsko, et igga nädala sulle
uut õppetust ja ufi sõnnumid toob. Ta on
Eesti Postimees ja peab 1 rubla 35 kop-
piko eest ilma pallumatta tulles. Peale

sedda, nenda paljo kui minna tedda tunnen,
püab ta keigest hingest omma sugguwendade
kasuks ja rõmuks omma pauna kanda. Kui
sa siis tähhelepannes omma 50 nädalat
temma sõnnumid olled luggenud, ei ussu ma
mitte, et sul teise kordse tellimisse peale min-
no meletulletust enam tarwis on. Katsu
ommeti kord! Ma sowin head õnne.

Kolm santi ja kolm sõbra.

1) Kolm santi. Tullid kord kolm santi
rikka mehhe ukse ette ja pallusid andid. „Ma
tahhan neid katsuda“, ütles rikkas mees.
„Ühhele annan ma paljo, teisele parra-
jalt, kolmat jättan üsna ilma. Saab näh-
hã, kas esimenne tãnnada, teine rahhul
olla ja kolmas palluda mõistab.“ No teg-
gi nenda. Agga mis sündis? Esimenne
unnustas tãnno anda ja panni rõmoga min-
nema; teine põris nurrisedes ümber, et tem-
male wãhhem antud, kui esimessele, kellest
temma ommeti paljo parrem olla; agga kol-